

ת"פ 20103/11 - מדינת ישראל נגד ע' א' ר' ח' י'

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 12-11-2010 מדינת ישראל נ' ח' י'

בפני כב' השופטת נואה בוכר
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ע' א' ר' ח' י'

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה המתמחה בועז כהן
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ערקי אחמד

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתווך בעבירות תקיפת סתם בן זוג לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום המתווך, ביום **3.9.12** בשעה 13:30, התגלו ויכוח בין הנאשם לאשתו נ' ח' י' (להלן: "המתלוננת"), עמה הוא נשוי מזה 6 שנים ולהם ילד בן שנתיים, זאת על התקשרויות והודעות שהשairaה המתלוננת לנאשם בשל אייחרו לחזור הביתה.

בנסיבות אלה, קילל הנאשם את המתלוננת "שרמוטה", וזרק לעברה קופסת עץ וכלי להחזקת נרות קטנים מרזרל, שלא הגיעו בה.

מיד ובסמוך, תקף אותה הנאשם בכר שדחף אותה תוך שהוא מכח בבטנה ופניה, אף דרש ממנה לצאת מהבית.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתווך, יורשע בגיןו, ויתקבל תסוקיר שירות המבחן בענינו.

עמוד 1

לענין העונש- ככל שהتسיקיר חיבי ברגע לעונשה צופה פנוי עתיד בלבד, יעתרו הצדדים במשפטם למסותף להמלצת הتسיקיר. ככל שהتسיקיר שלילו- וטענו הצדדים לעונש באופן פתוח.

.3. **מתסיקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 11.9.14** עולה כי הוא בן 37, נשוי מזה 8 שנים, ואב לילד בן 4 שנים.

ה הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ובהמשך למד תואר הנדסאי בмагמה להנדסת חשמל. עם סיום לימודיו- עבד כSciir בתחום, ומשנת 2005 עובד עצמאית כקבלן לעבודות חשמל, ובמקביל עובד כסוחר (הציג מסמכים על לימודיו ועובדתו), כשהוא מביע שביעות רצונו מתפקידו והצלחה בעבודתו.

ה הנאשם היו בכור בין 4 אחים ואחיות, ולו שני אחים נוספים מנישואיו השניים של אביו, שהינו בן 66 ומגדל צאן.

בהתומו של הנאשם בן 6, חלה אמו, אף הייתה מאושפזת ומשפחה מוצאו של הוריו טיפולו בו ובאחיו. בפני השירות- התקשה הנאשם לשתף בתחרויות שונות הוא ובני משפחתו בעטיה של מחלת אמו, והדגיש וחסים תקינים במשפחה המוצאת.

מגילוון רישומו הפלילי עולה כי לחובתו הרשעה משנת 2000 בגין מעורבות בהונאה בכרטיס חיוב משנת 1999, ולמעט התיק הנוכחי- אין לחובתו תיק משטרה פתוחים נוספים.

ביחס לעבירה הנוכחיית- הנאשם לקח אחראיות חלקית על מעשיו והמעט מחומרתם. מסר כי ביום האירוע התנהל ויכוח בין לבן המתלוונת בו התנהג באלים מילולית כלפי, ותוך כדי הוויכוח- פגע בה בידו ללא כוונה. הסביר מעשו על רקע לחצים ובעיות בעבודתו, כמו גם חוסר ריגשות של המתלוונת למצבו הרגשי.

ה הנאשם הכחיש שימוש באלים פיזית כלפי המתלוונת, אך מסר שלעיתים התנהלו ביניהם ויכוחים בהם נוג לדבר בקול רם- התנהגותו אותה פרשה המתלוונת כאלים כלפי, ועזבה את הבית לבית הוריה מספר פעמים.

בעקבות האירוע דנן- עזבה את הבית לחלוין, והוא הגיע בקשה לגירושין, אך בשל מעורבות משפחת המוצא - חזרה האישה לחים משותפים עמו לתקופה קצרה, אולם עזבה את הבית שוב לתקופה של 10 חודשים על רקע בקשתו כי תעיד בביב"ש שלא נוג באלים פיזית כלפי וסירובה לבקשתו.

באפריל 2014 לאחר מעורבות נוספת של משפחת מוצאה של המתלוונת- שוב חזרה לחים משותפים עמו, ומאז מנהלים ביניהם יחסים תקינים.

שירותת התרשם כי הנאשם נטה לטשטש את הבעיתיות שאפיינה את התנהגותו, מתקשה לבדוק את חלקו בסלמה ביחסים הזוגיים, ומשליך את האחראיות למצבו על המתלוונת ואביה שהתעורר בחיהם הזוגיים.

בפני השירות הביע הנאשם חשש מהרשעתו בדיון לאור השפעת הרשעה על המשך תפקידו התעסוקתי. לדבריו

כל שנתיים הוא מגיש בקשה לחידוש הרישון לעבודות הנדסה בנאיות שברשותו, ובמידה וירשע- לא יוכל לחיש את הרישון.

בפני השירות הציג מסמך לפי חוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, תשכ"ט-1969 לגבי מי שהורשע בעבירה שיש בה, בהתאם ל מבחנים שנקבעו בתקנות, כדי לערער מהימנותו להיות קובלן רשום או עבירה אחרת לפי פרק י' חוק התקנון והבנייה, תשכ"ה-1965, וכל עוד לא עברו שלוש שנים מיום שנשא עונשו בגין אותה עבירה, וכן תצהיר שככל קובלן אמר למלא בדי לקבל רישיון קובלן, ממנו עולה כי אמר למלא כי לא הורשע בעבירות אחרות, בין היתר בעבירה של עונן או פשע לפי החוק בשלוש השנים האחרונות.

בשיחה עם המתלוונת, כבת 31, העובדת כמורה בגין חובה- עולה כי למעט האירוע הנוכחי, נהג כלפיו הנאשם בשעה עם הנישואין, כבת 31, העובדת כמורה בגין חובה- עולה כי למעט האירוע הנוכחי, נהג כלפיו הנאשם

פעם אחת נוספת במהלך הלימודים.

לדבריה לאורך השנים התקשה הנאשם לדאוג לצרכיה הרגשיים, נהג במהלך הלימודים כלפיו, ולאחר מכן בינויהם היה מנתק עמה קשר.

במהלך שנות הנישואין עזבה את הבית מספר פעמים לבית הוריה, ורק לאחר מעורבות משפחות המוצא צזרה לనางם. תארה כי מאז חזרתה לבית באפריל 2014 מתקיים קשר תקין ורגוע יותר ביניהם, והוא אינו ונוגה במהלך הלימודים כלפיו. בפני השירות הביעה חשש מהסלמה ביחסים ומתגבותה כתוצאה מגזר הדין, וביטהה רצון להמשיך חיים משותפים עם הנאשם.

השירות התרשם כי הנאשם מתפקיד באורך חיים תקין בדרך כלל. עם זאת, מערכת היחסים הינה בעייתית כאשר מתחילה הנישואין אופיין הקשר בהעדר תקשורת ובתגובה אימפרטסיבית וילדותית מצדדים.

במפגש עם הנאשם הדגיש כי אינו תופס עצמו כאדם אלים, אך מסר כי במידה ויעז לסייע בתחום האלים במשפחה- מוכן להשתלב בו.

בנסיבות אלה, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לגברים שנางו במהלך זוגן בטيبة, והנ帀ה השתף עד כתיבת התסקير בפגישה אחד.

בבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעtid מצא השירות כי הנאשם מתבקש לנשל תקשורת ביחסיו
הזוגיים, מגלה קושי בשליטה על דחפיו התוכפנויים במצבו לחץ, וקושי לקחת אחריות מלאה על מעשי.

מайдך, גורמי הסיכון לשיקום - העובדה כי מגלה יציבות תעסוקתית, בעל עדמות פרו חברתיות, מגלה אמפתיה כלפי אשתו, העדר מעורבות בעבירות אלימות, ההערכה כי ההליך המשפטי הנוכחי מהו גורם מרתק ונכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפול.

לאור האמור, התרשם השירות כי הנאשם זוקק ללוויו וטיפול שיסיע לו לבדוק את חלקו בעיות ביחסיו הזוגיים, ללמידה תקשורת בונה ביחסים אלו וחיזוק דרכי התמודדות עם מצבו תסכול, ועל כן ממליץ השירות לטיל עליו צו מב奸 לשנה בתנאי שימוש השתתפותו בקבוצה הטיפולית.

לאור העובדה כי הרשעה בדיון עלולה להשפיע על המשך תפקודו התעסוקותי כפי שעולה מהמסמכים, דיווחי בני הזוג על יחסם תקינים כיום, וההערכה כי הרשעה בדיון עלולה לעורר את האיזון הקיים ביחסים אלה - ממליץ השירות לשקל בחזב ביטול הרשותו של הנאשם בדיון, לצד צו מב奸 כאמור והתחייבות כספית שתחזר עבورو את הגבול להימנעות התנהגות דומה בעתיד.

.4. **ב"כ המאשימה** טענה לעונש כי הנאשםolid 1976, הודה והורשע בכתב האישום המתוקן.

בהתאם להסדר הטיעון, הتفسיר בעניינו אינו חיובי, וממנו עולה כי אין לו קוח אחריות מלאה על מעשי, ממעט מחומרתם, ומטשטש את הבעיתיות שמאפיינת את התנהגותו. בנוסף, קיימים בעניינו גורמי סיכון להישנות התנהגות אלימה.

מהتفسיר עולה כי השירות שם לנגד עיניו רק את שיקול שיקום הנאשם, ועל כן המליץ על ביטול הרשותו והטלת צו מב奸 בלבד לצד התחייבות כספית- חרף העובדה כי לא התבקש לבדוק או הרשעה כלל.

ההמלצה האמורה אינה מתישבת עם הלחכות רומנו וכותב, לפיהן הרשעה בדיון הינה הכלל - ורק לעיתים רחוקות יסטה ממנה בית המשפט לאחר שהובאו בפניו ראיות שהנזק הקונקרטי שייגרם לנאמן מהרשותו אינו מאוזן ביחס לחומרת העבירות שביצע.

ה הנאשם בגיר, ובבערו הרשעה ישנה קודמת בגין החזקת נכס החשוד כגנוב והונאה בכרטיס חיבר, משנת 99' שאינה עולה בקנה אחד עם טענות הנאשם בדבר הנזק שעלול להיגרם לו לפי חוק תכנון בניה.

בנסיבות אלה, כבר הורשע הנאשם בעבר בעבירה שיש בה כדי לעורר מהימנותו, ולכן טענתו אינה רלוונטית.

בנוסוף, לא ברור מה משקלה של ההצהרה שהציג הנאשם בפני השירות שעליו למלא��בלן לצורך חידוש רישיון, לפיה לא הורשע בעבר בעבירותות שונות.

לוועדות העוסקות במתן רישיונות יש שיקול דעת לבחון האם יש מקום לחדש אם לאו, ולא הובאו ראיות לכך שמדובר בהליך אוטומטי בו ניתן משקל בכורה לקיומה של הרשעה פלילית חדשה תחת צו התלויה ועומדת בעברו של הנאשם.

לאור האמור, מתבקש ביום"ש להטיל על הנאשם עונש צופה פניו עתיד, בדרך של מע"ת והתחייבות, כאשר נלקחה בחשבון העובדה שמדובר באירוע משנת 2012, וכי כתב האישום תוקן לפחות באופן ניכר, ונוכח עברו הלא מכבד של הנאשם, ועומדת המתלוונת כפי שבאה לידי ביטוי בתفسיר, ואף נוכח באולם ביום"ש.

לעומת זאת, טען ב"כ **ה הנאשם** בטיעונו לעונש כי הנאשם הודה בהזדמנויות הראשונה במסגרת הסדר טיעון, חסר זמן שיפוטי יקר ואת עדותה של המתלוונת.

בנסיבות אלה, בני הזוג חיים ביחד, בהרמוניה מסויימת, ומגדלים יחד משותף על כל המשתמע מכך, החל מאפריל השנה.

מהתסיקר עולה כי תוכנית שיקום הינה עדיפה על פני ענישה הצופה פנוי עתיד בלבד.

הרשעת הנאשם בדין בתיק זה תפגע במשפחה קשה, וכך מתבקש במ"ש להטיל של"צ או צו מבחן בהתאם להמלצת השירות - ללא הרשותה.

מכיוון שהרשעה הקודמת הינה משנת 2000, חל עליה חוק התישנות וה הנאשם קיבל רישיון חרף קיומה.

יש לאZN בנסיבות אלה בין העובדה שמדובר בנאשם ולא דפוסי הנהגות עבריים, ושיש סיכוי לשקמו מבל' לפגוע במשפחה.

המתלוננת הוסיפה כי הם גרים ביחד כיום והכל בסדר, רוצה לעזור לנאשם, ואני רוצה שימושו לפריע לחיהם המשותפים עתיד.

הנאשם הוסיף כי עשה טעות, מצטער על מה שקרה, ועל כך שעומד עם אשתו בבית המשפט במקום להסדיר את העניין בבית. כמו כן ביקש כי לא ינתן בעניינו גזר דין שיזיק לו בהמשך החיים.

5. הכרעה

עבירות האלים במשפחה הין בבדיקה "רעה חולה" שיש למקרה מכל וכל, על אתר. הקלות הרבה בה "נפטרים" סכסוכים במסגרת התא המשפטי בכוח הזרוע, אינה מותירה מקום לסליחות בין עבירות אלה.

בתי המשפט עמדו לא אחת על הצורך בהשתתע ענישה מرتעית על עבריini האלים במשפחה, שייהי בה כדי לבטא באופן חדמשמעות את הסלידה וההוקעה של עבירות אלה.

הערכיהם החברתיים בהם פגע הנאשם במעשי (סעיף 40ג(א) לחוק) עניינים הגנה על גופו, חייה, בריאותו ושלומן של נשים באשר הון, לא כל שכן- במסגרת התא המשפטי, שמירה על כבודן וביטחונם האישית, לצד שמירה על שלמות מסגרת התא המשפטי.

בע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (מיום 26.1.12), עמד בית המשפט העליון על חומרתן היהירה של עבירות מסווג זה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי אף בעמדת החוקק, וקבע-

"**כידוע, החוקק בחר להחמיר את העונשים בגין עבירות המבוצעות במסגרת התא המשפטי. כך למשל קובע סעיף 382 (ב) לחוק העונשין כי העובר עבירה לפי סעיף 379 (עבירת התקיפה) ככל' בן/בת זוגו דינו כפל העונש הקבוע לעבירה.... להחמרה זו יש לתת משקל, ולשם כך לא די ברטוריקה שאינה מנוגבה בתואזה אופרטיבית (ראו פירסט וגמן-גונן, בעמוד 580). במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד שמענית, שלפייה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנ��וט בדריכי אלימות כלפי אשתו ישלם על מעשי**

עמוד 5

בשלילת חירותו (ראו ע"פ 4732/2012 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 2.1.2012)). אם כן, בנסיבות המקרה שלפניינו חיב המשיב לשלם מחיר ממשועטי על מעשו".

הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בעניינו מעלו כי בעקבות ייכוח בין בני הזוג, קילל הנאשם את המתלוננת, זرك לעברה חפצים מעז וברזל, שלא פגעו בה, דחף אותה והכה אותה בפניה ובבטנה, ולבסוף אף דרש ממנה ליצאת מהבית.

בנסיבות אלה, למרבה המזל, לא נגרם למTELוננט נזק פיזי ממשי, בשונה ממצב בו היו החפצים אותם זرك הנאשם פוגעים במTELוננט - או אז היה הנזק הצפוי היה חמוץ יותר (**סעיף 40ט(א)(4) לחוק**).

מעשיו של הנאשם מאופיינים באלימות ואכזריות, שכן משלा עלה בידו לפגוע במTELוננט באמצעות חפצים אלה, לא נמלך בדעתו, כי אם אדרבא - ניגש והכה אותה בידיו, ואף גירשה מן הבית (**סעיף 40ט(א)(10) לחוק**), כל זאת בהיותו בעליה, האמון על שלומה וביטחונה.

עם זאת מעשיו עדין מצויים ברף הנמוך של עבירות מסווג זה, מקום בו מדובר באירוע יחיד, חד פעמי, במהלךו לא נגרם נזק פיזי או חבלות למTELוננט.

מתחם הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם, בנסיבות תיק זה, ובהתאם **לסעיף 40ג(א) לחוק, נע בין עבירות שירות ל-9 חודשים מאסר בפועל.**

ה גם שהתסיקיר בעניינו של הנאשם ממליץ על ביטול הרשותה בעניינו והטלת צו מבנן והתחייבות כספית בלבד, הרי שאין מדובר בתסיקיר חייבי כלל ויעקב.

ה הנאשם אינו תופס עצמו כאדם אלים, לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו, משליך אחריות לפתחה של המTELוננט, מתקשה לנוהל תקשורת ביחסו הזוגים, ומגלה קושי בשליטה על דחפיו התקופניים במצבו לחץ.

אף מעדמת המTELוננט בתסיקיר עולה כי נהג כלפיה בעבר באלימות פיזית ומילולית, ואני דואג לצרכיה הרגשיים. לראייה- כפי שעולה מדבריה וմדברי הנאשם, עזבה המTELוננט פעמים רבות את ביתם המשותף ועbara להתגורר בבית הוריה, וחזרה להתגורר בביתם המשותף רק בחצי שנה האחרונות.

עם זאת, השירות התרשם כי הנאשם מתפרק באופן תקין בדרך כלל באורך חייו, מגלה יציבות תעסוקתית, מגלה אמפתיה למTELוננט, וכי בני הזוג דיווחו על קשר תקין ורגוע מאז חזרתה של המTELוננט לבית באפריל 2014.

בנוסף, ה גם שהנ帀ם שלל את היותו אדם אלים, הביע נוכנות להשתלב בהליך טיפול, ואף החל להשתתף בקבוצת טיפולית לגברים שנagara באלימות כלפי בנות זוגן, כאשר ההערכה היא כי ההליך המשפטי הנוכחי מהווה

עבורו גורם מרתייע.

כמו כן עיון בಗילוין רישומו הפלילי של הנאשם מעלה כי אין לחובתו עבר מכבד, ולמעשה מדובר בהרשעה אחת משנת 2000 בין עבירות רכוש, בגיןה הוטל עליו מע"ת (**סעיף 40יא(11) לחוק**), ואף בחולף הזמן למן כתוב האישום בתיק הנוכחי, לא שב להסתבר בפליליים (**סעיף 40יא(10) לחוק**).

בנסיבות אלה, אף יש לשקל ל��וא לבנינו את העובדה לפיה הוודה במסגרת הסדר טיעון ובכך חסר זמן שיפוטי יקר, כמו גם את העדת המתלוונת (**סעיף 40יא(6) לחוק**), וכי כתוב האישום תוקן ל��וא באופן ממשמעותי.

ה גם שמאז חזרתה לבית באפריל 2014 מדווחת המטלוננט על קשר תקין ורגוע יותר ביניהם, הוא אינו נוגג באליםות פיזית או מילולית כלפייה, ועמדתה כפי שהובעה בפני בית המשפט, הרי שאין מקום להיעתר להמלצת שירות המבחן במלואה.

הכל הינו שודם שהורשע בדיון ירושע, ואילו הימנעות מהרשעה תעשה במסורת, רק בנסיבות חריגות המצדיקות זאת, והמקיימות את התנאים שנקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, נב (3) 337, לפיהם -

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסתויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה[האחרים המפורטים לעיל](#)"

טענותיו של הנאשם לפיהם הרשעה בדיון עלולה להשפיע על המשך תפקודו התעסוקתי, לא זו בלבד שלא הוכחה בפניו, אלא אף אינה נכונה.

עיון בחקוק **רישום קבלנים לבדיקות הנדסה בנאיות, תשכ"ט-1969** אליו הפנה הנאשם מעלה כי סעיף 8 הינו הרלוונטי לעניינו של הנאשם כדלקמן-

**"8.(א) אלה אינם זכאים לרישום בפנקס, ואם נרשמו יבוטל רישומם בכפוף לאמור בסעיף 8א-
(1)....**

(2) מי שהורשע בעבירה שיש בה בהתאם ל מבחנים שנקבעו בתקנות כדי לערער מהימנותו להיות קובלן רשום או עבירה אחרת לפי פרק י' לחוק התקנון והבנייה, תשכ"ה-1965, שקבע לעניין זה השראיישור ועדת הכלכלת של הכנסת, וכל עוד לא עברו שלוש שנים מיום שנשא עונשו על אותה עבירה;

המשך של החוק האמור לעלה כי אין מדובר בתנאי מוחלט, כי אם בפרמטר יחסית, לפיו נבחנת חותמתה העבירה, ובמידת הצורך מתיר החוק להטייל אמצעי משמעת חלף ביטול הרישון. וכך מובא **בסעיף 8** לחוק האמור-

"**8א.(א) נתקיעמו בקבלן רשות התנאים המפורטים באחת הפסיקאות (2) עד (7)**
שבסעיף 8(א), רשאי הרשם, אם ראה שדרגת החומרה שבמעשה או במחдел
AINA MZDICKA AT BITOL RI'SOM HAKBLAN B'PENKES, LENKOT NGDO AHD AO YOTER
מאמצעי משמעת אלה:

- (1) התראה;
 - (2) נזיפה;
 - (3) קנס בשיעור שלא עולה על הקבוע בתקנות;
 - (4) התליית תקפו של הרישום בפנקס לתקופה שיקבע.
- (ב) החלטת הרשם על התליית תקפו של הרישום בפנקס, רשאי הוא לקבוע באותה
החלטה שההתליה תהא על תנאי, כולה או מוגבלת."

בחינת **תקנות רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות** (ערעור מהימנות וה坦הגות בנגדם למקובל), **תשמ"ט-1988**, המגדירה את המבחנים בהתאם לסעיף 8(א) לחוק האמור שיש בהם כדי לערער מהימנותו של קובלן רשות, מעלה כי החלופה הרלוונטית בעניינו הינה לפי סעיף 1(א) לתקנות היינו "**כל עבירה שהיא עונן או פשע לפי חוק העונשין, התשל"ג-1977**" אולם רישא הסעיף מגדרה במפורש כי מדובר רק "(ב)" לא ישמש הרשם בסמכיותו לפי סעיף קטן (א) או לפי סעיף 8א אלא לאחר התייעצות בוועדה מייעצת שתתמנה על ידי השר מבין נציגיהם של מוסדות מדעים שיש להם נגעה לענפי הבניה; השר ימנה את הוועדה לאחר התייעצות במוועצת הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות האמורה בסעיף 12, ובלבד שלא יmana לועדה קבלנים רשומים. אם הוא נידון עליה לשולשה חדשני מסר או מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977, לפחות ומעליה".

הנה כי כן - בנסיבות אלה לא נכנס הנאשם בגדון של הגדרות החוק והתקנות הנוגעות לרישום קובלן, הרשותו בתיק זה אינה בבחינת "ערעור מהימנותו" בהתאם לאמור, ולמעשה לא הוכחה כל פגיעה או נזק שייגרם לו בעיטה של הרשותו בדיון, מڪוציא או אישי, המצדיק הימנעות מהרשעה בעניינו.

עם זאת, לאור העובדה כי יחסיהם של הנאשם והמתלוונת עליו על דרך ישיר, כמו גם העובדה כי הנאשם החל בהליך טיפול וקיים סיכוי של ממש ששתקם בהתאם לסעיף 40(א) לחוק, לצד העדר עבר פלילי ממשי בעניינו, מצאתי כי בנסיבות אלו יש מקום לחזור לקולא מהרף התחתון של המתחכם.

באופן זה, על הענישה בעניינו לשמש לו גורם מרתייע לביל שוב לחטא, ולצפות פני עתיד מחד גיסא, ומайдן - לא לסכל את סיכוי שיקומו, במישור האישי ובמישור המڪוציא.

יש לציין כי בבדיקה אני מקבלת את המלצה השירות גם בכל הנוגע להטלת צו מבחן במלחכו ימשיך הנאשם להשתלב בהליך הטיפולי בו החל, בהיותו לכשעצמו- גורם מרתייע ומשקם אחד.

ס"ח תשל"ג מס' 681 מיום 7.2.1973 עמ' 59 (ה"ח 1028)

(ב) לא ישמש הרשם בסמכיותו לפי סעיף קטן (א) אלא לאחר התייעצות בוועדה מייעצת שתתמנה על
עמוד 8

על ידי השר השר מבין נציגיהם של מוסדות מדיעים שיש להם גישה לענפי הבניה; השר ימנה את הוועדה לאחר התיעצות במוועצת הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות האמורה בסעיף 12, וב└בד שלא ימנה לוועדה קבלנים רשומים.

מיום 28.2.1977

תיקון מס' 4

ס"ח תשל"ז מס' 836 מיום 30.12.1976 עמ' 37 (ה"ח 1262)

6. אשר על כן, הריני מותירה את הרשות הנאשם על כנה וגוררת עליו את העונשים הבאים:

- א. צו מבחן למשך שנה.
- ב. תיחתום התcheinבות ע"ס 10,000 ש"ח להימנע במשך שנה מהיות מכל עבירות אלימות.
- ג. מע"ת בן חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא עבר כל עבירה כל עבירות אלימות.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

עותק גזה"ד ישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ה, 01 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.